

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg J. F. Kennedyja 11

Poslovni broj: P-2299/2024-29

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
|
R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Ivani Manestar, u pravnoj stvari tužitelja Zorana Grubišića, vlasnika autoprijevoznčkog obrta "Transport Grubišić", Vukovar, Jadranska 32, OIB: 76581019272, kojeg zastupa Ognjen Krznarić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Krznarić & Alitović j.t.d., Zagreb, Ulica Šiška Menčetića 4/III., protiv tuženika CROATIA osiguranje d.d., Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, radi naknade štete, nakon javne glavne rasprave zaključene 7. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i Damira Bognara, punomoćnika po zaposlenju tuženika, dana 25. rujna 2026.

r i j e š i o j e

Ne dopušta se preinaka tužbe izvršena podneskom tužitelja od 24. srpnja 2026., povećanjem tužbenog zahtjeva za isplatu s iznosa od 3.952,00 EUR na iznos od 4.089,91 EUR, za iznos od 137,91 EUR s zateznim kamatama od 31. ožujka 2019. do isplate.

p r e s u d i o j e

Odbija se u cijelosti tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 3.952,00 EUR s zateznim kamatama od 31. ožujka 2019. do isplate te za naknadu troškova parničnog postupka, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. U tužbi se navodi da se je 1. studenog 2021. na autocesti A3, u općini Velika Ludina, dogodila prometna nezgoda u kojoj su, među ostalima, sudjelovali Kristina Grubišić, kao vozačica vozila u vlasništvu tužitelja, reg. oznake VU 757-EK te Igor

Berić, vozač vozila reg. oznake ZG 7408-GJ, a koji je zbog neprilagođene brzine vozila uzrokovao lančani sudar, tako što je udario vozilo ispred sebe, a potom je to vozilo bilo odbačeno i udarilo u vozilo tužitelja, a zatim je vozilo tužitelja bilo odbačeno na vozilo ispred sebe. S obzirom da je u nastalom sudaru na vozilu tužitelja nastala imovinska šteta u iznosu od 3.952,00 EUR, a da je tuženik osiguratelj od automobilske odgovornosti u odnosu na vozača vozila reg. oznake ZG 7408-GJ (Igora Berića) te da je u mirnom postupku odbio tužitelju naknaditi štetu, to tužbenim zahtjevom potražuje isplatu iznosa od 3.952,00 EUR s zateznim kamatama od 31. ožujka 2019. do isplate.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da ne osporava nastanak prometne nezgode niti pasivnu legitimaciju po polici obveznog automobilskeg osiguranja 016245708575, ali da osporava odgovornost svog osiguranika, visinu naknade štete te zatezne kamate. Naime, da su u predmetnoj prometnoj nezgodi, u kojoj je sudjelovalo pet vozila, među kojima da je osiguranik tuženika Igor Beriće bio posljednji u nizu, a vozačica vozila tužitelja Kristina Grubišić prva u nizu, postojala dva odvojena naleta, dakle, da se nije radilo o tome da je osiguranik tuženika udario u vozilo ispred sebe slovenskih registracija LJ 08-SHC, koje je od siline tog udarca bilo odbačeno na vozilo ispred njega, a to vozilo na vozilo ispred njega i konačno to vozilo na vozilo tužitelja, jer da drugačije proizlazi iz opsega oštećenja na tim vozilima, slijedom čega da nalet osiguranika tužitelja na vozilo slovenskih registracija nije mogao uzrokovati nalet na vozilo tužitelja. Osim toga, da je prema izvidu štete tuženika nastala šteta na vozilu tužitelja manja od one koja se potražuje u ovom postupku. Budući da je tužitelj dostavio tuženiku odštetni zahtjev 2. studenog 2021., to da bi tužitelju eventualne zatezne kamate mogle pripadati tek od tog datuma (čl. 12. st. 6. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu /Narodne novine, broj: 151/2005., 36/2009., 75/2009., 76/2013., 152/2014., 155/2023., dalje u tekstu: ZOOP/), a ne već od 31. ožujka 2019.

3. Tijekom dokaznog postupka pročitani su dopis tuženika od 13. siječnja 2022. (list 4. spisa), zapisnik o sudskoj nagodbi sklopljenoj pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu, u predmetu Pn-2283/2022 na ročištu od 13. prosinca 2022. (list 5. – 6. spisa), preslika prometne dozvole (list 8. – 9. spisa), policijska potvrda prometnoj nezgodi od 20. prosinca 2021. (list 10. – 14. spisa), račun za popravak izdan od strane Porsche Inter Auto d.o.o. 8. prosinca 2022. (list 15. – 16. spisa), nalaz i mišljenje naručeni privatno od strane tuženika (list 24. – 31. spisa), prijava osiguranog slučaja od strane osiguranika tuženika Igora Berića od 22. studenog 2021. (list 32. – 33. spisa), prijava štete tužitelja tuženiku od 2. studenog 2021. (list 34. – 35. spisa), obavijest tuženika od 25. studenog 2021. (list 36. spisa), tuženikov izvid štete na vozilu tužitelja (list 37. – 40. spisa), fotografije oštećenog vozila tužitelja (list 41. – 47. spisa), policijski zapisnik o očevidu od 1. studenog 2021. (list 64. – 69. spisa), dokumentacija policijskog očevida (list 70. – 88. spisa), policijski obvezni prekršajni nalog izdan Igoru Beriću od 18. prosinca 2021. (list 90. – 91. spisa), prigovor Igora Berića na obvezni prekršajni nalog (list 92. spisa), presuda Općinskog suda u Kutini, Pp-157/2022-19 od 18. svibnja 2023., kojom se Igor Beriće oslobađa optužbe (list 93. – 97. spisa) te je izveden dokaz prometnim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Igoru Jakopliću (list 106. – 147. spisa – pisani nalaz i mišljenje, list 164. – 165. spisa – usmeni iskaz vještaka).

4. Ocjenom izvedenih dokaza, sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske,

70/2019., 80/2022., 114/2022., 155/2023., 146/2025., dalje u tekstu: ZPP), sud je zaključio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

5. Predmet spora jest naknada štete nastala na vozilu u vlasništvu tužitelja, marke Volkswagen Passat, u prometnoj nezgodi od 1. studenog 2021., za koju odgovornim smatra osiguranika tuženika.

6. Među strankama je nesporan nastanak prometne nezgode i sudionici koji su u istoj sudjelovali te je nesporno da je tuženik bio osiguratelj od automobilske odgovornosti jednog od sudionika nezgode, Igora Berića koji je upravljao vozilom marke Opel Insignia.

7. Sporno je da li je osiguranik tuženika odgovoran za štetu nastalu na vozilu tužitelja te visina te štete, kao i početak tijeka zateznih kamata na eventualnu naknadu štete.

8. Radi utvrđenja dinamike nastanaka predmetne prometne nezgode i visine nastale štete, sud je odredio izvođenje dokaza prometnim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Igoru Jakopliću.

9. Prije izlaganja nalaza i mišljenja vještaka, napominje se da spisu prileži i pravomoćna presuda Općinskog suda u Kutini, Pp-157/2022-19 od 18. svibnja 2023., kojom se Igor Berić oslobađa optužbe da je, uslijed neodržavanja potrebnog razmaka, izazvao prometnu nezgodu tako što je udario u vozilo koje se je kretalo ispred njega i tako započeo lančanu reakciju udaraca sve do vozila tužitelja kojim je upravljala Kristina Grubišić, budući da je iz dokaza u tom postupku proizlazilo da vozilo osiguranika tuženika nije bilo posljednje u nizu vozila, već da se je iza njega kretalo još jedno vozilo, koje je udarilo u stražnji dio vozila osiguranika tuženika, uslijed čega je vozilo osiguranika bilo odbačeno na vozilo ispred njega, a što da je proizlazilo iz znatnih oštećenja na stražnjem dijelu vozila osiguranika tuženika, iz iskaza svjedoka (putnika u vozilu osiguranika tuženika) te iskaza okrivljenika, iako o tome nije bilo nikakve napomene u policijskom zapisniku o očevidu.

10. Nadalje, iz isprava u spisu proizlazi da je tuženik, iako sebe nije smatrao odgovornim za imovinsku štetu na vozilu tužitelja, napravio izvid nastale štete te da je tužitelj, prema tom izvidu štete, dao vozilo popraviti kod servisera Porsche Inter Auto d.o.o. koji mu je za izvršeni popravak izdao račun na iznos od 29.777,86 kn/3.952,20 EUR.

11. Dakle, tužitelj je već popravio nastala oštećenja, slijedom čega njegova šteta ne može biti veća od iznosa kojeg je već platio da bi ta oštećenja otklonio i doveo svoje vozilo u prvobitno stanje, ali eventualno može biti manja, ako prometni vještak utvrdi da stavke koje se navode na tom računu za popravak nemaju veze s oštećenjima koje je vozilo tužitelja zadobilo u predmetnoj prometnoj nezgodi.

12. Prometnim vještačenjem utvrđivalo se je, između ostalog, da li stavke računa za popravak odgovaraju nastalim oštećenjima u predmetnoj prometnoj nezgodi te da li njihova visina odgovara tadašnjim tržišnim cijenama.

13. Iz nalaza i mišljenja prometnog vještaka proizlazi da je u predmetnoj prometnoj nezgodi došlo do lančanog sudara u kojem je sudjelovalo 5 osobnih vozila, s time da je vozilo tužitelja marke VW Passat bilo prvo u nizu, iza njega se je nalazilo vozilo Audi A4 (slovenskih registracija), iza njega se je nalazilo vozilo Opel Astra, iza kojeg se je nalazilo vozilo VW Passat (slovenskih registracija) te je zadnje u nizu bilo vozilo osiguranika tuženika marke Opel Insignia. S obzirom da prilikom policijskog očevida nisu zabilježeni dostatni tragovi, vještak navodi da tehničkim putem nije moguće točno utvrditi sudarne brzine niti brzine kretanja vozila prije sudara niti jednog od vozila. Međutim, da je pregledom oštećenja nastalih na prednjem dijelu 4. vozila u nizu VW Passat (SLO) te na stražnjem dijelu 3. vozila u nizu Opel Astra moguće zaključiti da je u tom sudaru vozilo Opel Astra dobilo ubrzanje od oko 20 km/h. S druge strane da oštećenja na prednjem dijelu 3. vozila u nizu Opel Astra te na stražnjem dijelu 2. vozila u nizu Audi A4 (SLO) ukazuju na relativnu sudarnu brzinu od oko 36 km/h, kao i da je u tom sudaru Audi A4 dobio ubrzanje od oko 21 km/h, što je bilo dovoljno za uzrokovanje utvrđenih oštećenja na stražnjem dijelu vozila tužitelja VW Passat, budući da je relativna razlika u brzinama kretanja tih vozila iznosila oko 21,5 km/h. Iz toga vještak zaključuje da su oštećenja na stražnjem dijelu vozila tužitelja VW Passat primarno posljedica kretanja i nepravovremenog zaustavljanja vozila Opel Astra, a ne udarca vozila osiguranika tuženika Opel Insignia u niz vozila ispred sebe, jer posljedično ubrzavanje vozila VW Passat (SLO) koje se je nalazilo neposredno ispred vozila osiguranika tužitelja nije bilo dovoljno čak niti za nastanak oštećenja na prednjem dijelu sljedećeg vozila Opel Astra, a kamo li za nastanak oštećenja na ostalim vozilima. Šteta koja je nastala na stražnjem dijelu vozila tužitelja VW Passat da je posljedica viška kinetičke energije vozila Opel Astra koja se nije uspjela poništiti pri kočenju tog vozila, već je predana pri sudaru vozilu ispred Audi A4, koje je od toga ubrzano i nalijeće na vozilo tužitelja. Vještak nije imao primjedbi na opseg štete što ga je na vozilu tužitelja utvrdio izvidom štete tuženik, niti na račun za popravak koji je priložen u spis i na kojem se temelji tužbeni zahtjev te je utvrdio bi visina troškova popravka prema cijenama dijelova kod ovlaštenih koncesionara za Volkswagen vozila na dan otklanjanja štete te po cijeni sata od 29,20 EUR iznosila oko 3.271,93 EUR bez PDV-a, odnosno 4.089,91 EUR s PDV-om.

14. Tuženik nije imao prigovora na nalaz i mišljenje vještaka, dok je tužitelj imao prigovora u odnosu na opisanu dinamiku nastanka prometne nezgode, ali je prihvatio nalaz po pitanju visine nastale štete te podneskom od 24. srpnja 2026. tužbenim zahtjevom zatražio isplatu iznosa od 4.089,91 EUR s zateznim kamatama od 31. ožujka 2019. do isplate.

15. Time je tužitelj preinačio tužbu povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva za isplatu s iznosa od 3.952,00 EUR na iznos od 4.089,91 EUR, za iznos od 137,91 EUR s zateznim kamatama od 31. ožujka 2019. do isplate (čl. 191. st. 2. ZPP-a).

16. Tužitelj može preinačiti tužbu do zaključenja prethodnog postupka, a iznimno može i nakon toga, sve do zaključenja glavne rasprave ako je bez svoje krivnje nije mogao preinačiti do zaključenja prethodnog postupka (čl. 190. st. 1. i 2. ZPP-a).

17. Budući da je tužitelj znao koliko su iznosili troškovi otklanjanja oštećenja koja su na njegovom vozilu nastala u predmetnoj prometnoj nezgodi, budući da ih je prethodno popravio i platio račun za popravak te je u tom iznosu i postavio prvotni tužbeni zahtjev za naknadu štete, to nema govora o tome da do provođenja prometnog vještačenja

tužitelj nije mogao znati za opseg i obujam nastale mu štete pa da do tada nije mogao postaviti konačan tužbeni zahtjev za naknadu štete, a niti je predmetnim vještačenjem utvrđeno da je tužitelju šteta nastala u višem iznosu od onog na koji glasi prethodno plaćeni račun za popravak, slijedom čega sud smatra da je tužitelj mogao i morao sve preinake tužbe po pitanju visine izvršiti do zaključenja prethodnog postupka, a kako je opisana preinaka izvršena nakon zaključenja prethodnog postupka, to sud istu nije mogao dopustiti.

18. Stoga je odlučeno kao u izreci predmetnog rješenja.

19. Tijekom svog usmenog iskaza vještak Igor Jakoplić, u odgovoru na pitanje suda da li je moguće da se je neposredno prije naleta vozila VW Passat ljubljanskih registracija na vozilo Opel Astru, Opel Astra kretala brzinom od primjerice 15 km/h pa da se je onda ubrzanje koje je Astra dobila od stražnjeg udarca od 20 km/h moglo zbrojiti s njezinom brzinom kretanja što bi dovelo do naletne brzine Opel Astre u Audi A4 od 35 km/h, odgovara da bi u tom slučaju vozilo Opel Astre bilo odbačeno na vozilo Audi A4, a ono bi bilo odbačeno na tužiteljevo vozilo VW Passat, a u tom slučaju da bi između tih vozila zaostao određeni prostorni razmak, koji nije vidljiv na fotografiji na strani 2. nalaza, već je jasno vidljivo da su vozila u nizu ostala priljubljena, a što da ukazuje da udarac vozila osiguranika tuženika Opel Insignia nije mogao dovesti do štete na vozilu tužitelja VW Passat, kao što je to detaljno pojašnjeno u nalazu i mišljenju. U odnosu na pitanja tužitelja odgovorio je da tehničkim putem nije moguće utvrditi jesu li predmetna vozila bila zaustavljena ili u kretanju, a što se tiče redoslijeda kojim su vozila udarala jedno u drugo, najprije je Opel Astra udarila u Audi A4, a Audi A4 u tužiteljev VW Passat, a nakon toga je vozilo osiguranika tuženika Opel Insignia udarilo u VW Passat ljubljanskih registracija koji je potom udario u Opel Astru. Iz svega da proizlazi da udarac osiguranika tuženika u vozilo VW Passat ljubljanskih registracija nije uzrokovao lančanu reakciju čija je posljedica bila udarac u stražnji dio tužiteljevog vozila. Na daljnje pitanje punomoćnika tužitelja može li pojasniti temeljem čega je točno utvrdio da je najprije došlo do udarca Opel Astre u Audi A4, a nakon toga do udarca Opel Insignie u VW Passat ljubljanskih registracija, vještak je odgovorio da je do tog zaključka došao temeljem prekida u lancu prijenosa kinetičke energije, jer kinetička energija sudara vozila osiguranika tuženika nije dovoljna za nastanak svih daljnjih oštećenja i obzirom na razmak vozila neposredno nakon nezgode. Osim toga, da udarac Opel Insignie u VW Passat ljubljanskih registracija nije ni na koji način pridonio nastanku štete na vozilu tužitelja.

20. Tužitelj je ostao kod prigovora na nalaz i mišljenje vještaka, smatrajući da su vještakovi navodi pristrani i nestručni te je predložio obnoviti vještačenje po drugom vještaku, kao i saslušati vozačicu tužiteljevog vozila Kristinu Grubišić te putnicu u tom vozilu Veru Grubišić, kao i vozača Opel Astre Mihajla Miljakovića.

21. Sud je prihvatio nalaz i mišljenje vještaka Jakoplića, jer su jasni, logični i, stoga, objektivno provjerljivi te izrađeni u skladu s pravilima konkretne znanosti i struke.

22. Protivno navodima tužitelja, vještak Jakoplić je jasno i stručno da odgovore na sva pitanja suda te je otklonio sve prigovore tužitelja, dok je tvrdnja tužitelja o navodnoj pristranosti vještaka ostala u potpunosti nepotkrijepljena ikakvim činjeničnim razlozima.

23. Dakle, iz oštećenja vozila Opel Astra koje je bilo 3. u nizu vozila koja su sudjelovala u prometnoj nezgodi proizlazi da su oštećenja na njegovom prednjem dijelu znatno veća od oštećenja na njegovom stražnjem dijelu (fotografije izrađene od strane policijskih službenika prilikom očevida – list 78. – 81. spisa te str. 3. nalaza vještaka), a što bi ukazivalo da je brzina Opel Astre prilikom udarca u 2. vozilo u nizu Audi A4 (SLO) bila veća od brzine kojom je 4. vozilo u nizu VW Passat (SLO) udarilo u Opel Astru. Isto je potkrijepljeno i matematičkim izračunima prometnog vještaka, prema kojima ubrzanje koje je Opel Astra dobila od udarca VW Passata (SLO) u njen stražnji dio nije bilo dovoljno za ostvarenje brzine s kojom je ista udarila u 2. vozilo u nizu Audi A4 (SLO).

24. Iz toga se jasno može zaključiti da se je radilo od dva različita naleta i to naleta Opel Astre na Audi A4 koji je od toga bio odbačen na vozilo tužitelja te naleta vozila osiguranika tuženika Opel Insignia (moguće je zbog prethodnog udarca vozila iza njega, kako to proizlazi iz pravomoćne presude Općinskog suda u Kutini) na VW Passat (SLO) koji je od toga odbačen na Opel Astru, ali Opel Astra nije zbog toga udarila u vozilo ispred sebe, već je do tog udarca došlo zbog njenog prethodnog samostalnog kretanja.

25. U svakom slučaju, kao što je to utvrdio i vještak, kinetička energija koja se je oslobodila iz udarca vozila osiguranika tuženika Opel Insignia u vozilo VW Passat (SLO) nije bila dovoljna da uzrokuje nastanak svih drugih sudara, a osobito da uzrokuje udarac vozila Audi A4 (SLO) u vozilo tužitelja, slijedom čega nema govora o odgovornosti osiguranika tuženika, a time niti samog tuženika za štetu nastalu na stražnjem dijelu vozila tužitelja.

26. S obzirom da nema krivnje osiguranika tuženika za nastalu štetu na vozilu tužitelja, to je tužbeni zahtjev valjalo u cijelosti odbiti kao neosnovan (arg. iz čl. 1072. st. 1. ZOO-a).

27. Pri tom se napominje da je na vozilu tužitelja u predmetnoj prometnoj nezgodi nastala šteta upravo u iznosu koliko je iznosio račun za popravak, dakle, u iznosu od 3.952,00 EUR, a kojeg tužitelj i potražuje kao naknadu štete u ovom postupku, samo što mu za nju nije odgovoran tuženik, već vozač Opel Astre odnosno njegov osiguratelj od automobilske odgovornosti.

28. Sud nije izveo dokaz saslušanjem vozačice i putnice u vozilu tužitelja, jer iste ne mogu imati saznanja o vremenskom slijedu udaraca vozila koja su bila iz njih u nizu, niti o količini kinetičke energije koja se je mogla otpustiti i dalje prenijeti prilikom tih udaraca, već su to činjenice koje se u postupku utvrđuju vještačenjem.

29. Nije izveden niti dokaz saslušanjem kao svjedoka vozača Opel Astre, budući da isti nije predložen do zaključenja prethodnog postupka, a morao je i mogao biti (čl. 299. ZPP-a).

30. Iako je tužbeni zahtjev u cijelosti odbijen kao neosnovan zbog izostanka krivnje osiguranika tuženika, a ovo zbog nepostojanja uzročno – posljedične veze između njegovog kretanja te nastale štete na vozilu tužitelja, valja napomenuti da je tuženik s pravom osporavao početak zatraženog tijeka zateznih kamata, budući da je šteta nastala 1. studenog 2021., a tužitelj je odštetni zahtjev dostavio tuženiku 2. studenog

2021., slijedom čega bi, da je njegov zahtjev za naknadu štete osnovan, zatezne kamate mogao potraživati tek od 2. studenog 2021. (čl. 12. st. 6. ZOOP-a), a ne već od 31. ožujka 2019., dakle, od datuma koji je prethodio i samom nastanku štete.

31. U svakom slučaju, kako je tužitelj u cijelosti izgubio predmetnu parnicu, isti nema pravo na naknadu troškova parničnog postupka (čl. 154. st. 1. ZPP-a), dok tuženik nikakvu naknadu po toj osnovi nije potraživao.

32. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu 25. rujna 2026.

Sutkinja:
Ivana Manestar

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada se smatra da je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), koja se podnosi putem informacijskog sustava e-Komunikacija ovog suda.

DNA:

- tužitelju po punomoćniku

- tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088d-94146**

Kontrolni broj: **05e63-bb69a-6500c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=IVANA MANESTAR, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.